

Dež prehitel komunalce

Po koledarju se je zima začela šele pred nekaj dnevi. Toda kaj, ko se vreme kaj malo meni za koledarske letne čase in tako smo v Ljubljani že precej pred začetkom »uradne« zime dobili snežno odejo. To je po eni strani dobro, kajti snega so se razveselili otroci in seveda smučarji, po drugi strani pa slabo, kajti komunalci morajo v takih priložnostih pokazati, kako so se pripravili na boj s snežno odejo. Da seveda o vseh ostalih ne- vsečnostih šoferjev, toplarn in kaj

vem koga še vse sploh ne govori- mo.

In ko pade prvi sneg, čakamo na splužene ulice, očiščene pločnike in parkirne prostore, se jezimo nad poledeneli potmi. Kako je bilo letos? So delavci, ki morajo skrbeti za pravočasno in temeljito čišče- nje snega s šišenskih ulic in cest, dobro opravili svoje delo? Ali so se morda občani spet pritoževali nad njihovo učinkovitostjo? Trije občani so povedali:

kih so morali hoditi ljudje in pra- va sreča je, da se jih ni še več po- škodovalo pri padcih.

JOŽE ŽELEZNIK, delavec: »Ko- munalci so svoje delo izredno sla- bo opravili in če ne bi bilo dežja, potem bi imela Ljubljana še sedaj kaj klavirno podobo — slabo splu- žene ceste, poledenele pločnike, sneg na postajališčih avtobusov mestnega prometa. Prav neverjet- no je, po kako poledenelih pločni-

MARIJA SPLICHAL, upokojen- ka: »Po pravici vam povem: čisto nič nisem zadovoljna z delom de- lavcev, ki morajo odstranjevati sneg s pločnikov in cest. Spet smo hodili po poledenelih pločnikih in

predvsem starejši ljudje zelo težko hodijo po takih pločnikih. Pred na- šo hišo je bil sneg lepo skidan — menda po hišnikovi zaslugi.«

ANDREJ GAVRIČ, prodajalec: »Prav učinkovito čiščenje snega že ni bilo. Pred trafiko, kjer prodaj- jam, je avtobusna postaja in po- vem vam, da so ljudje dolgo časa vstopali in izstopali iz avtobusov čez kupe snega. Ali drug primer. Pločniki so bili tako zaledeneli, da sem enkrat na poti v službo pošte- no padel. Saj vem, da so se komu- nalci trudili, da imajo težave, to- da tokrat svoje naloge niso opravi- lili tako, kot smo pričakovali.«

F. Kmetič
Foto: F. Rozman

Kaj pa predpisi?

ODLOK o ureditvi zim- ske službe na ureditvenem območju mesta Ljubljane (Uradni list 29/75)

5. člen:

Hišni sveti, zbori stano- valcev, upravitelji in upo- rabniki objektov, poslovnih hiš in lokalov ter lastniki zgradb, ki so istočasno tudi uporabniki, so dolžni:

- odstranjevati sneg s hodnika do tal;
- sproti odstranjevati s strehe, žlebov in hodnika ledene sveče;
- posipati hodnik ob po- ledici;
- očistiti ulične požiral- nike in ob vozišču zagoto- viti odvodnjavanje.

7. člen:

Zapadli sneg mora biti odstranjen s hodnikov do tal vsakokrat, ko ga zapade 5 cm in sicer najkasneje do 6.30.

8. člen:

Ob poledici se mora hod- niki in pešpoti posipavati s soljo ali peskom. Prepo- vedano je posipavanje z ža- ganjem, smetmi ali drugim materialom.

PISMO

Človek postaja vedno večji su- ženj nikotina, pa kljub vsem ugo- tovitvam posledic za zdravje ni- ma moči, da bi se otrsela tega su- ženstva. Ako bomo še naprej ta- ko lagodno gledali to zlo, potem si nikar ne domišljajmo ne vem kakšnih zaslug za napredek in raz- voj naše družbe, če jo pa s takim suženjstvom nikotina zastrupljamo že v rani mladosti.

Kdo je pred petdesetimi leti vi- del toliko kajenja med mladimi kot danes? Kam to pelje, so nam raziskovalci o vplivu nikotina na zdravje že nešteto krat obrazložili. Bronhialna obolenja in rak na pljučih, katerih žrtve so že nešteti ljudje, ne bi smela iti tako mirno mimo nas. Pa ne samo kajenje, že samo vdihavanje cigaretnega di- ma v zadimljenih prostorih napa- da celo nekadilce in njihovo

Kadilci - teroristi

zdravje. Ali je res v naši družbi, ki je znana kot ena najnaprednej- ših v svetu, nemogoče preprečiti komercialne težnje našega gospo- darstva in preusmeriti proizvodnjo tobaka in cigaret v industrijske proizvode, ki zdravju ne bi škodo- vali?

To je samo ena stran medalje. Potrebno pa je pogledati tudi dru- go stran. Če je človek že slabič in ni v stanju po pameti uravnati svojega življenja, je pač dolžnost vseh ostalih, da takemu slabiču pomagajo. Ta pomoč, ki se iz dolž- nosti spremeni v pravico, pride zlasti v poštev, kadar tak slabič s cigareto zastruplja ne samo sebe, ampak tudi vso svojo okolico in soljudi, obenem pa onemogoča normalno zdravo življenje neka- dilmcem. Vzemimo samo nekaj pri- merov iz življenja. Danes nič več

ne vpraša kadilec, ko vstopi v ka- kršenkoli prostor, ali lahko kadi v njem ali ne, temveč je zanj sa- moumevno, da ima prednost s ka- jenjem. Kadilci so postali že neza- vedajoči se agresorji nad življe- njem in zdravjem nekadilcev, med- tem pa nekadilci s svojo pasiv- nostjo še podpirajo tako nezdravo početje kadilcev. Zato je nujno po- trebno, da se v naši družbi zašči- ti šibkejšega pred agresivnostjo lju- di, ki vidijo samo sebe in svoje varajoče užitke pri kajenju ciga- ret. Zamislimo si samo, kaj prav- zaprav počenja tak neodgovoren kadilec, ko v osebnih vozilih pre- važa svoje otroke, pri tem pa pu- ha cigaretni dim?

Koliko pritožb sem že slišal od sogovornikov glede kajenja v pi- sarnah, ko kadilci »terorizirajo« nekadilce. Danes si nevljuden, če kadilcu v pisarni rečeš, da ne pre- neseš cigaretnega dima in če ga prosiš, da ugasne cigareto. Sam iz prakse vem, da se večina kadilcev za te prošnje ne zmeni. Še huje je na raznih sestankih in sejah, kjer

je zaradi kajenja resnemu in zain- teresiranemu nekadilcu preprečeno sodelovanje pri raznih družbeno- političnih in gospodarskih vpraša- njih. Nekadilci se že podzvestno ogibajo takemu okolju, s tem, pa seveda tudi sodelovanju pri takem delu.

Boj proti onečiščenju zraka iz tovarniških dimnikov je naša dru- žba že začela, pozabila pa je na or- ganiziran boj proti kajenju in za- dimljenju zraka z nikotinom v na- šem najbližjem okolju, ki bi ga lahko očistili sami z malo dobre volje brez raznih čistilnih naprav.

Zato predlagam, da se vsi neka- dilci organizirajo v boj za zaščito zdravja pred cigaretnim dimom, ki ga povzročajo kadilci, in tako stopijo iz svoje pasivnosti v ak- tivno delo za boljše zdravje naših otrok in nas samih. Z organizacijo »DRUŠTVA NEKADILCEV« bi la- hko strnili naše vrste in pokazali vsem kadilcem, da smo močnejši ne samo po številu, ampak tudi po vplivu med ljudmi. Naloge dru- štva bi bile mnogoštevilne: od pro- pagande za nekajenje, skrbi za za- ščito zdravja do prepovedi kajenja povsod tam, kjer je to družbeni interes.

Ostoj Stare